

Mijn column nummer 63

De broeikas en de bodem

Nederland stoot veel kooldioxide uit. Dat blijkt uit de Milieubalans van RIVM. Teveel kooldioxide in de atmosfeer zorgt voor een broeikaseffect: het wordt warmer op aarde met als gevolg een hogere zeespiegel. Het tweede paarse kabinet gaat fors investeren om hier iets aan te doen.

Bestrijding bij de bron is natuurlijk de beste aanpak. Dat betekent dat er minder koolwaterstoffen moeten worden verbrand. Dat zal nog niet meevallen. Iedereen is immers gewend aan het gebruik van fossiele brandstoffen. En dat zijn nu eenmaal koolwaterstoffen. Bij de verbranding ervan ontstaat kooldioxide.

Op verschillende plaatsen in ons land gebruikt men het grondwater voor de opslag van warmte in de zomer en koude in de winter. Hiervan kan men weer profiteren in de winter en de zomer. Dat spaart fossiele brandstoffen uit. De belangstelling groeit voor de opslag van kooldioxide in de ondergrond, in leeggehaalde aardgasvelden of diepliggende watervoerende pakketten. Het zou een goede tussenoplossing kunnen zijn, in afwachting van betere tijden. Technisch is dit mogelijk. Misschien helpt het ook nog tegen bodemdaling als gevolg van de winning van aardgas. Het wachten is op een proefproject in Nederland.

De Wageningse bodemkundige de heer Sombroek pleit voor de opslag van kooldioxide in de bodem, maar dan minder diep. Hij wil het humusgehalte van de bodem van landbouwgebieden verhogen. Dat kan door er meer organische stof in te brengen in de vorm van natuurlijke mest, compost of groenbemesting. Dit leidt tot een hogere bodemkwaliteit en betere plantengroei.

En mocht dit geen zoden aan de dijk zetten, dan rest ons het idee van prof. Schuiling. Hij heeft voorgesteld aan kalklagen in de diepe bodem zwavelzuur toe te voegen. Daarbij ontstaat gips, dat door het grotere volume de bodem omhoog drukt.

Lukt het ons de voeten droog te houden?